

การออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง Logistics Network Design for Tourism at Bangpakong Riverside

วีระสิทธิ์ ปิติเจริญพร^{1*} Poliny Ung² พูลพงศ์ สุขสว่าง²
Virasit Piticharoenporn^{1*}, Poliny Ung², Poonpong Suksawang²

¹ Technology Research Development Co., Ltd.

¹ RungrueangRumruay Co., Ltd.

² Cognitive Science and Innovation Research Unit (CSIRU), College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University, Thailand

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ และออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 วิเคราะห์โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา การสำรวจ และการอภิปรายกลุ่ม และระยะที่ 2 ออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ตามแบบวงจรการพัฒนาระบบแบบ Waterfall Model ด้วยโปรแกรม Arc Gis v.10.5 และประเมินคุณภาพโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ด้วยแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ใต้องค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว จำนวน 13 องค์ประกอบ 77 ตัวบ่งชี้
2. หลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง (WIN-4CS) ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่ ความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว การรักษาอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ความพร้อมของเครือข่ายการท่องเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทาง การมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนที่เชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ความพร้อมขององค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว และการรักษามาตรฐานระดับคุณภาพการท่องเที่ยว
3. ได้โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง มีจำนวน 6 โครงข่าย เป็นโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวแบบวันเดียว จำนวน 3 โครงข่าย และแบบช่วงเวลาสั้น จำนวน 3 โครงข่าย
4. การประเมินคุณภาพของโครงข่ายฯ ปรากฏว่า โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ทั้ง 6 โครงข่าย มีความเหมาะสมความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดั้มาก

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว, โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว, การออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์

* Corresponding author. E-mail: virasitp.win@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to analyze and design the logistics network for tourism along the Bang Pakong riverside. A mixed-method design was used with the research involving two phases. In the first phrase, the analysis of the logistics network used content analysis, a survey, and the focus-group technique. In the second phrase, the design of the logistics network used the systems development life cycle method as seen in the waterfall model by Arc Gis v.10.5 program. The quality evaluation of the logistics network for tourism was based on suitability and satisfaction possibility assessments.

The results indicated that:

1. The logistics network components for tourism consisted of 13 components with 77 indicators.
2. The principles for designing the logistics network for tourism (WIN-4CS) included eight points - the well-known tourism attractions, the identity preservation of tourism attractions, the availability of tourism network, travel convenience, community engagement, the distance (time) between tourism attractions, the availability of tourism logistics components, and the standard of upkeep of the attractions.
3. The logistics network for tourism along the Bang Pakong riverside consisted of six logistics networks. The logistics network for tourism in one-day trips consisted of three networks, and the logistics network for tourism in two-day trips consisted of three networks.
4. The quality evaluation of the logistics network for tourism along the riverside showed that all six routes had high suitability, and a high possibility of satisfaction.

Keywords: tourism, logistics for tourism, logistics network design

ความนำ

จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นจังหวัดหนึ่งในระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern economic corridor: EEC) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดที่มีความโดดเด่นทางการท่องเที่ยวหลายจังหวัด มีเนื้อที่ประมาณ 5,351 ตารางกิโลเมตร อาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี ทิศใต้ ติดกับจังหวัดชลบุรี อ่าวไทย และจังหวัดจันทบุรี ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้วทิศตะวันตกติดกับจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมากมาย แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัดฉะเชิงเทรา คือ แม่น้ำบางปะกง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักสายหนึ่งของประเทศไทย และมีความสำคัญระดับโลก เนื่องจากในเชิงนิเวศ แม่น้ำบางปะกงมีความหลากหลายทางชีวภาพ มีความสมบูรณ์ของแนวป่า เป็นถิ่นที่อยู่ของสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ และเป็นแหล่งประกอบอาชีพทั้งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจประเภทหนึ่งของจังหวัดฉะเชิงเทรา แต่อีกด้านหนึ่งก็ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นต้นทุนในการดำเนินการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ดังนั้นความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย หรือเสื่อมโทรมลง ไปตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ภัชรบลด ฤทธิ์เต็ม, 2558) ในขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวตกอยู่ในสภาพที่ขาดพลังแห่งความร่วมมือ ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน (ชายชาญ ปฐมกาญจนา และนรินทร์ สังข์รักษา, 2558) แหล่งข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัด เช่น ข้อมูล การเดินทางโดยรถสาธารณะ ข้อมูลร้านอาหาร ป้ายบอกทาง รวมทั้งป้ายประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่สามารถรองรับได้หลายภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาจีน (กรรณิกา คำดี, 2558) ไม่มีการปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางคมนาคม ให้สามารถสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว (จุฑาทารณ ทินสุขุ และสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์, 2557) ไม่มีเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ คนพิการในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวไม่ตรงกับความต้องการของลูกค้า

การเชื่อมโยงของโครงข่ายแต่ละจุดท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรที่มีอยู่ให้สูงที่สุด ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรม นำมาสร้างเป็นนวัตกรรมรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ (Thumachai et al., 2017) โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชุมชน สามารถมีส่วนร่วม เพื่อเรียนรู้ และเพิ่มทักษะ โดยนำจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวมาพัฒนาร่วมกับองค์ประกอบของบริบทต่าง ๆ ให้ประสานสอดคล้องกัน เช่น ผู้ประกอบการ ชุมชน กิจกรรมหรือสินค้าและการสื่อสาร ช่วยให้การขับรถไปยังสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่ายและไม่ยากลำบาก (Ong & Du Cros, 2012) เป็นการสร้างความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวที่ขับรถเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เพิ่งใช้เส้นทางนั้น ๆ เป็นครั้งแรก และกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวและมีการพักค้างคืน (Denstadli, Jacobsen, & Lohmann, 2011)

การพัฒนาโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำบางปะกง จะช่วยลดปัญหาการจราจรที่คับคั่งอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยว และเพิ่มระยะเวลาการแวะพักในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดฉะเชิงเทราให้นานขึ้น อีกทั้งการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวให้มีลักษณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้วยรูปแบบโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ การกำหนดจุดแวะพัก การรับประทานอาหาร การพักผ่อน การซื้อสินค้า ของที่ระลึก ในช่วงเวลาที่เหมาะสมจะช่วยสร้างแรงดึงดูดความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว ลดความเบื่อหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว ช่วยสร้างสีสัน ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ และยกระดับความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้นจนเกิดเป็นความยั่งยืนที่แท้จริง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง
2. เพื่อออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง
3. เพื่อประเมินโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกงที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวทางการศึกษา

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ประเด็นร่วมจากแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Goeldner & Ritchie, 2012) และแนวคิดโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Antonson & Jacobsen, 2014) เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และกำหนดเป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวและนำองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวมาสร้างเป็นแบบสำรวจ เพื่อสำรวจข้อมูลภาคสนามเฉพาะทางบก ตามสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำบางปะกง ครอบคลุมพื้นที่ 6 อำเภอ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การอภิปรายกลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน และผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน ดำเนินการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็น 1) การเลือกโครงข่ายการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง 2) การกำหนดหลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง และ 3) การกำหนดร่างโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง

ออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกงตามแบบวงจรการพัฒนาระบบแบบ Waterfall model ด้วยโปรแกรม Arc Gis v.10.5 และประเมินคุณภาพโครงข่ายโลจิสติกส์ฯ โดยการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิศาสตร์สารสนเทศ และด้านโลจิสติกส์การท่องเที่ยว จำนวน 4 คน

กรอบแนวทางการศึกษาแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods research) ใช้แผนการวิจัยตามแบบพัฒนาวิธีการ (Treatment-development design) (Edmonds & Kennedy, 2017, p. 205) โดยแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 วิเคราะห์โครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสำรวจ (Survey) ด้วยใช้แบบสำรวจและโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ Arc Gis v.10.5 และการอภิปรายกลุ่ม (Focus group) เพื่อกำหนดหลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง และร่างเป็นโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง และระยะที่ 2 ออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีโปรแกรม Arc Gis v.10.5 เป็นเครื่องมือสำหรับออกแบบ และระยะที่ 3 การประเมินโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง แบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เป็นเครื่องมือสำหรับประเมินคุณภาพด้วยผู้เชี่ยวชาญ

ขอบเขตที่ศึกษา

พื้นที่ที่ศึกษาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง โดยวัดระยะห่างด้านซ้ายและด้านขวาของแนวริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงตลอดลำน้ำ เป็นเส้นตรงตามแนวถนน ประมาณ 1 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 6 อำเภอ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางคล้า อำเภอกลองเชื่อน อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง

ผู้ให้ข้อมูลแบ่งผู้ให้ข้อมูลในระยะที่ 1 ประกอบด้วยผู้สำรวจจำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง และผู้เชี่ยวชาญในการอภิปรายกลุ่ม จำนวน 18 คน ประกอบด้วยผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน และผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 2 ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง จำนวน 4 คน แบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิศาสตร์สารสนเทศ จำนวน 2 คน และด้านโลจิสติกส์การท่องเที่ยว จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 1 ประกอบด้วยแบบสำรวจโครงข่ายการท่องเที่ยวและโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ Arc Gis v.10.5 ในการสร้างแบบสำรวจโครงข่ายการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว และได้กำหนดเป็นองค์ประกอบโครงข่ายการท่องเที่ยว จำนวน 13 องค์ประกอบ 77 ตัวบ่งชี้ และนำมาสร้างเป็นแบบสำรวจโครงข่ายการท่องเที่ยว และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (I-CVI) มากกว่า 0.80 ทุกตัวบ่งชี้

เครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 2 ประกอบด้วยโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ Arc Gis v.10.5 และแบบประเมินคุณภาพโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ประกอบด้วยแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดขอบเขตการสำรวจ โดยเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในขอบเขตพื้นที่ด้วยการวัดระยะห่างด้านซ้ายและด้านขวาของแนวริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงตลอดลำน้ำ เป็นเส้นตรงตามแนวถนนประมาณ 1 กิโลเมตร โดยใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Arc Gisv.10.5) ครอบคลุมพื้นที่ 6 อำเภอ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. นำข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้จากข้อ 1 มาพิจารณารวมกับข้อมูลการท่องเที่ยวของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท และกรมเจ้าท่าจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อสรุปเป็นรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องสำรวจ

3. จัดอบรมผู้สำรวจจำนวน 40 คน เป็นระยะเวลา 1 วัน และดำเนินการสำรวจโดยแบ่งกลุ่มผู้สำรวจเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน เพื่อสำรวจโครงข่ายการท่องเที่ยวภาคสนาม โดยผู้สำรวจทั้ง 2 กลุ่ม ต้องสำรวจโครงข่ายการท่องเที่ยวที่เดียวกันแต่ต่างช่วงเวลา เพื่อสอบยืนยันข้อมูลจากการสำรวจ หากผลการสำรวจของสถานที่ใดมีข้อขัดแย้ง ผู้วิจัยจะทำการสำรวจซ้ำในครั้งที่ 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์

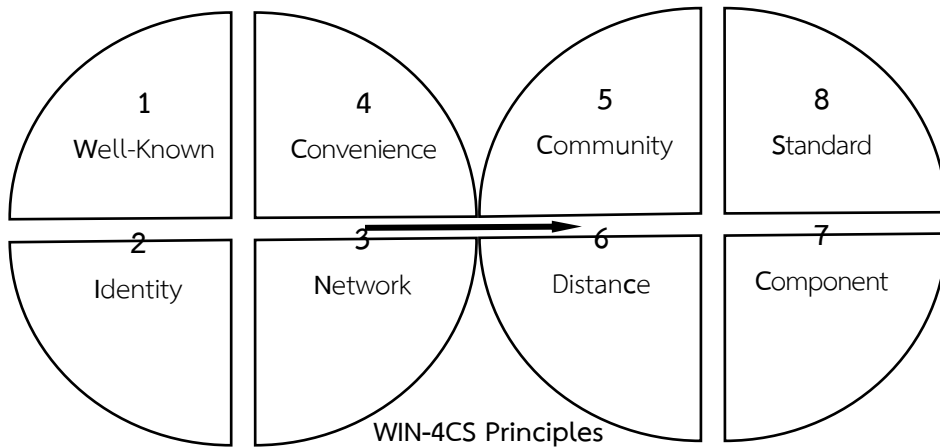
4. จัดการอภิปรายกลุ่มใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติมนอกเหนือจากรายชื่อที่กำหนดในข้อ 2 2) กำหนดหลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง และ 3) กำหนดร่างโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ Goeldne and Ritchie (2012) และแนวคิดโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของ Antonson and Jacobsen (2014) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 20 บทความ สามารถสรุปเป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ 13 สิ่งที่มีให้บริการ (Availability) การเข้าถึง (Accessibility) ข้อมูลข่าวสาร (Information) เวลา (Time) การเอาใจใส่นักท่องเที่ยว (Customer care) ความสะดวกสบาย (Convenience) ความปลอดภัย (Safety) ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environment friendliness) แม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว (Magnetically attracted tourists) ถนนคนเดิน (Walking street) จุดทำเงิน (Money point) การสร้างความเพลิดเพลินระหว่างการเดินทาง (Enjoyment while traveling) และการให้บริการสารสนเทศ (Information services) โดยแบ่งเป็น ตัวบ่งชี้ 77 ดังรายละเอียดใน shorturl.at/hxGW3

จากการอภิปรายกลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้นำชุมชน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เกี่ยวกับประเด็นการเลือกโครงข่ายการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง สามารถสรุปได้ว่า โครงข่ายการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ที่มีความเหมาะสมสำหรับการนำมาจัดเป็นโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง มีจำนวน 24 โครงข่ายการท่องเที่ยว ได้แก่ วัดโสธรวรารามวรวิหาร วัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) วัดอุภัยภาติการาม (วัดขาบอง) วัดพยัคฆอินทาราม (วัดเจดีย์) วัดสัมปทวนนอก วัดพิตุลาธิราชรังสฤษฎ์ (วัดเมือ่ง) เจ้าแม่กวนอิมลอยน้ำ (มูลนิธิสว่างศรัทธาธรรม) ศาลหลักเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฉะเชิงเทรา ป้อมเมืองฉะเชิงเทรา ตลาดบ้านใหม่ 100 ปี วัดสมานรัตนาราม วัดปากน้ำโจ้โล้ วัดโพธิ์บางคล้า วัดใหม่บางคล้า อนุสรณ์สถานพระสุปเจดีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ตลาดน้ำบางคล้า ล่องเรือชมเกาะลัด เทวสถานอุทยานพระพิฆเนศ คลองเขื่อน สวนปาล์มฟาร์มนก คุ้มวิมานดิน ศาลเจ้าแม่ทับทิม ท่าสะพาน ตลาดริมน้ำท่าสะพาน และป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามเกาะนก (ล่องเรือชมโลมา)

นอกจากนี้ จากการอภิปรายกลุ่ม สามารถสรุปเป็นหลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวต้องพิจารณาจาก 8 ประเด็น ดังนี้ ความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว (Well-known) การรักษาอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว (Identity preservation) ความพร้อมของเครือข่ายการท่องเที่ยว (Tourism network) ความสะดวกสบายในการเดินทาง (Convenience) การมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนที่เชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว (Community engagement) ระยะเวลาในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว (Distance) ความพร้อมขององค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Availability of tourism logistics components) และการรักษามาตรฐานระดับคุณภาพการท่องเที่ยว (Standard keeping) ซึ่งหลักการออกแบบโครงข่ายฯ ทั้ง 8 ประเด็นนี้ ผู้วิจัยกำหนดชื่อว่า WIN-4CS Principles ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 หลักการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว

ในการกำหนดโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ดำเนินการด้วยการเลือกโครงข่ายการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นในรูปแบบต่าง ๆ เป็นจุดเริ่มต้นของโครงข่ายฯ เช่น รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม หรือรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ในวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดจุดเริ่มต้นของโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมเป็นหลัก และพิจารณาออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวตามหลักการที่กำหนด ดังนี้

1. ความโดดเด่นของแต่ละโครงข่ายการท่องเที่ยวที่อยู่ในโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเดียวกัน ต้องมีความหลากหลาย
2. อัตลักษณ์ต้องมีแบบจำเพาะที่นักท่องเที่ยวจดจำได้อย่างตรงตรา และมีลักษณะที่ไม่เหมือนกับโครงข่ายการท่องเที่ยวอื่น ๆ
3. ความร่วมมือระหว่างกลุ่มคนหรือองค์กรในเครือข่ายการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการเพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างราบรื่น
4. ถนนหนทางในการเดินทางระหว่างโครงข่ายการท่องเที่ยวมีความสะดวกสบาย มีการจัดการเส้นทางจราจร ทางเดินเท้า ที่ง่ายต่อการสัญจร ปลอดภัยในการเดินทางตลอดโครงข่ายการท่องเที่ยว
5. การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในโครงข่ายการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชน
6. ระยะเวลาในการเดินทางระหว่างโครงข่ายการท่องเที่ยว ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบโครงข่ายโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เช่น แบบวันเดียว หรือแบบช่วงเวลาสั้น (แบบสองวัน) เพราะนักท่องเที่ยวในแต่ละคน แต่ละกลุ่มใช้โครงข่ายการท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกัน
7. ประสิทธิภาพในการจัดการองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว แต่ละโครงข่ายการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ

8. การรักษาและการดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานคุณภาพของโครงข่ายการท่องเที่ยว โดยได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการท่องเที่ยวจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน อย่างต่อเนื่อง

ผลการออกแบบโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ได้จำนวน 6 โครงข่าย และแบ่งเป็นโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวแบบวันเดียว จำนวน 3 โครงข่าย และแบบช่วงเวลาสั้น จำนวน 3 โครงข่าย นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพของโครงข่ายฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกงทั้ง 6 โครงข่าย มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

แบบวันเดียว (One day trip) มี 3 เส้นทาง ได้แก่

แบบวันเดียว เส้นทางที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ภายใต้ชื่อ ไหว้พระขอพร เทพเจ้าประทาน บันดาลสุขร่ำรวย ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 8 สถานที่ เริ่มที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต่อด้วยพิพิธภัณฑสถานเจ้าฟ้า ตามถนนเทพคุณากร ถนนศรีโสธร ถนนมรุพงษ์ ออกจากพิพิธภัณฑสถานเจ้าฟ้าต่อด้วยวัดอภัยภาติการาม (วัดช้างปอก) มุ่งหน้าทางเหนือตามถนนมรุพงษ์ เข้าสู่ถนนชุมพล ถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา ออกจากวัดอภัยภาติการาม (วัดช้างปอก) ไปตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ตามถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา ถนนศุภกิจ ต่อด้วยวัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) ตามถนนหมายเลข 3200 ต่อด้วยเทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อน ตามถนนหมายเลข 3200 ถนนตลาดสวนปาล์ม ถนนคุ้มกว้าง ออกจากเทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อนไปตลาดน้ำบางคล้า ตามถนนคุ้มกว้าง ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ถนนวนะภูติ ถนนวิวัฒนปริดา ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ซอยเทศบาลพัฒนา 1 ออกจากตลาดน้ำบางคล้า ไปสิ้นสุดวัดสมานรัตนาราม ใช้เส้นทางซอยเทศบาลพัฒนา 1 ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนวิวัฒนปริดา ถนนวนะภูติ ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ดังแผนที่เส้นทางพร้อมรายละเอียดใน Link map:shorturl.at/jmuA9

แบบวันเดียว เส้นทางที่ 2 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ภายใต้ชื่อ ไหว้พระขอพร ลูบดูเงิน ชมตลาดเก่า ชื่นใจธรรมชาติกินานาพันธุ์ ล่องเรือสบายใจ ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 9 สถานที่ เริ่มที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต่อด้วยพิพิธภัณฑสถานเจ้าฟ้า ตามถนนเทพคุณากร ถนนศรีโสธร ถนนมรุพงษ์ ต่อด้วยวัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) ตามถนนมรุพงษ์ ถนนชุมพล ถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา ต่อด้วยตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ตามถนนหมายเลข 3200 ไปต่อกับคุ้มวิมานดิน ตามถนนหมายเลข 3200 ถนนบ้านหัวลำพู 1 เดินทางออกจากคุ้มวิมานดิน ต่อด้วยสวนปาล์มพาร์มมิก ใช้เส้นทางถนนบ้านหัวลำพู 1 ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ต่อด้วยเทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อน ใช้เส้นทางถนนบางตลาดสวนปาล์ม ถนนคุ้มกว้าง ไปต่อกับตลาดน้ำบางคล้า ตามถนนคุ้มกว้าง ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ถนนวิวัฒนปริดา ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนซอยเทศบาลพัฒนา 1 เดินทางออกจากตลาดน้ำบางคล้าไปสิ้นสุดโดยการล่องเรือชมเกาะลัด ตามซอยเทศบาลพัฒนา 1 ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนวนะภูติ ดังแผนที่เส้นทางพร้อมรายละเอียดใน Link map:shorturl.at/qtHX4

แบบวันเดียว เส้นทางที่ 3 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ภายใต้ชื่อ ขอพรพระศักดิ์สิทธิ์ ชิมอาหารตลาดเก่า เอาเงินกลับบ้าน ทำसानมโหลมา ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 7 สถานที่ เริ่มที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต่อด้วยวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์ (วัดเมือง) ตามถนนเทพคุณากร ถนนศรีโสธร ถนนมรุพงษ์ ต่อด้วยตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ตามถนนมรุพงษ์ ถนนสันติราษฎร์ ถนนชุมพล ถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา จากตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ต่อด้วยวัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) ใช้เส้นทางถนนหมายเลข 3200 ต่อด้วยศาลเจ้าแม่ทับทิมท่าสะพาน ตามถนนหมายเลข 3200 ถนนบางน้ำเปรี้ยว- ฉะเชิงเทรา ถนนหมายเลข 3200 ถนนนรภิก

ถนนมหาจักรพรรดิ ถนนหมายเลข 356 ถนนหมายเลข 314 ถนนเทศบาลท่าข้าม ต่อด้วยป่าชายเลนบนเกาะ
ธรรมชาติท่าข้ามเกาะนก (ล่องเรือชมโลมา) ตามถนนซอยเทศบาลท่าข้าม 2 ถนนสุขุมวิทสายเก่า ถนนหมายเลข
314 ถนนเทศบาลท่าข้าม ถึงท่าเรือทิพย์สุวรรณ ออกจากท่าเรือทิพย์สุวรรณ ชมป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม
(เกาะนก) และล่องเรือชมโลมา สิ้นสุดโดยการเที่ยวตลาดริมน้ำท่าสะพาน ดั้งแผนที่เส้นทางพร้อมรายละเอียดใน
Link map:shorturl.at/kHW06

แบบช่วงเวลาสั้น (Two days trip) มี 3 เส้นทาง ได้แก่

แบบช่วงเวลาสั้น เส้นทางที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ภายใต้ชื่อ ไหว้พระ
ศักดิ์สิทธิ์ พินิจเมืองเก่า ขอพรำรวย ชิมอาหารพื้นเพ 100 ปี ชมธรรมชาติสวนนก ปั่นดิน กินผัก สักการะเจ้าตาก
ตลาดน้ำบางคล้า ค้างควมแม่ไก่ วัดสมานฉ่ำใจ สำเร็จทุกประการ ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 14 สถานที่

วันแรกเริ่มที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต่อด้วยพิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่า ตามถนนเทพคุณากร ถนนศรีโสธร ถนนมรุพงษ์
ต่อด้วยวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์ (วัดเมือง) และวัดอภัยภูฏาภิการาม (วัดชำปอกง) โดยใช้เส้นทางถนนมรุพงษ์ ถนนสันติ
ราษฎร์ ถนนชุมพล ถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา ออกจากวัดอภัยภูฏาภิการาม ต่อด้วยวัดจีนประชาสโมสร
(วัดเล่งฮกยี่) ตามถนนบางน้ำเปรี้ยว-ฉะเชิงเทรา ถนนศุภกิจ ต่อด้วยตลาดบ้านใหม่ 100 ปี โดยใช้เส้นทางมุ่งหน้า
ทางตะวันออก ไปยังถนนหมายเลข 3200 ออกจากตลาดบ้านใหม่ 100 ปี สิ้นสุดการท่องเที่ยววันแรกที่คุ้มวิมานดิน

วันที่สองเริ่มด้วยสวนปาล์มฟาร์มนก ต่อด้วยเทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อน จากเทวสถานอุทยาน
พระพิฆเนศคลองเขื่อน ต่อด้วยวัดปากน้ำโจโล่ ตามถนนคุ้มกว้าง ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ถนนนวนฤดี ต่อด้วย
อนุสรณ์สถานพระสฤปเจดีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ใช้เส้นทางถนนวรรณภูมิ ถนนนวนฤดี ถนนวัฒนธรรมปรีดา
ถนนซอยพระสฤปเจดีย์ จากอนุสรณ์สถานพระสฤปเจดีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชไปต่อด้วยตลาดน้ำบางคล้า
ใช้เส้นทาง ถนนวัฒนธรรมปรีดา ถนนระเบียบกัจจอนุสรณ์ ถนนซอยเทศบาลพัฒนา 1 ต่อด้วยวัดโพธิ์บางคล้า ตามซอย
เทศบาลพัฒนา ถนนระเบียบกัจจอนุสรณ์ ถนนหมายเลข 3121 ถนนหลวงฤทธิ์ ไปต่อด้วยวัดสมานรัตนาราม
ใช้เส้นทางถนนระเบียบกัจจอนุสรณ์ ถนนวัฒนธรรมปรีดา ถนนนวนฤดี ถนนบางตลาดสวนปาล์ม ดั้งแผนที่เส้นทางพร้อม
รายละเอียดใน Link map:shorturl.at/yDNOT

แบบช่วงเวลาสั้น เส้นทางที่ 2 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ภายใต้ชื่อ
ไหว้พระศักดิ์สิทธิ์ กราบศาลหลักเมือง ขอพรไฉ่ซิ้งเอี้ย เทพ 8 เซียนบันดาล ปูนปั้นล้ำค่า เทวสถานยิ่งใหญ่ วัดใหม่บาง
คล้า เจ้าตากรำลึก ล่องเรือชมธรรมชาติ ธรรมชาติฉ่ำใจ ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 15 สถานที่

วันแรกเริ่มที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ต่อด้วยป้อมเมืองฉะเชิงเทรา ตามถนนเทพคุณากร ถนนศรีโสธร
ถนนมรุพงษ์ หลังสี่แยกบ้านกำแพงกำแพง ต่อด้วยศาลหลักเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามถนนมรุพงษ์ ถนนจุลละนันทน์
ออกจากศาลหลักเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราไปต่อที่วัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์ (วัดเมือง) ตามถนนจุลละนันทน์ ถนนมรุพงษ์
ต่อด้วยวัดอภัยภูฏาภิการาม (วัดชำปอกง) ใช้เส้นทางถนนมรุพงษ์ ถนนสันติราษฎร์ ถนนชุมพล ถนนบางน้ำเปรี้ยว-
ฉะเชิงเทรา จากวัดอภัยภูฏาภิการาม (วัดชำปอกง) ไปต่อด้วยตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ใช้เส้นทางถนนบางน้ำเปรี้ยว-
ฉะเชิงเทรา ถนนศุภกิจ ต่อด้วยวัดจีนประชาสโมสร (วัดเล่งฮกยี่) และวิหารแปดเซียน ใช้เส้นทางถนนหมายเลข 3200
ออกจากวิหารแปดเซียนต่อด้วยวัดพยัคฆอินทาราม (วัดเจดีย์) ตามถนนหมายเลข 3200 ถนนซอยองค์การบริหาร
ส่วนตำบลบ้านใหม่ และสิ้นสุดการท่องเที่ยววันแรกที่วัดสัมปทวนนอก

วันที่สองเริ่มเที่ยวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อน ต่อด้วยวัดปากน้ำโจ๊โก้ โดยใช้เส้นทางไปยังคุ้มกร่าง บางตลาดสวนปาล์ม ถนนนวะภูติ ต่อด้วยวัดใหม่บางคล้า ใช้เส้นทางถนนนวะภูติถนนวิวัฒนปริดา ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนหมายเลข 3121 ถนนหลวงฤทธิ์ 43 ต่อด้วยอนุสรณ์สถานพระศุภเจดีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ใช้เส้นทางถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนวิวัฒนปริดา เข้าสู่ถนนชอยพระศุภเจดีย์ ไปต่อด้วยล่องเรือชมเกาะลัดตามถนนชอยพระศุภเจดีย์ ถนนวิวัฒนปริดา ถนนนวะภูติ เทียบเรือชมเกาะลัดท่าเรือตลาดน้ำบางคล้า ดังแผนที่เส้นทางพร้อมรายละเอียดใน Link map:shorturl.at/exJ09

แบบช่วงเวลาสั้น เส้นทางที่ 3 เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ภายใต้ชื่อพระพิฆเนศเสวยสุข วัดสมานรวมศักดิ์สิทธิ์ อธิติฤทธิ์เทวสถานอุทยานพระพิฆเนศ เนรมิตความสำเร็จ เบ็ดเสร็จจนสวนปาล์ม วัดปากน้ำโจ๊โก้ ขนมอร่อยบางคล้า ค้างคาวแม่ไก่ กระเบื้องเก่าเต่าเก็บ ล่องเรือดูนก พบปะโลมาผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 10 สถานที่

วันแรกเริ่มที่วัดสมานรัตนาราม ต่อด้วยเทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเขื่อน และสวนปาล์มฟาร์มนกใช้เส้นทางบางตลาดสวนปาล์ม ถนนคุ้มกร่าง จากสวนปาล์มฟาร์มนกไปต่อด้วยวัดปากน้ำโจ๊โก้ ใช้เส้นทางถนนบางตลาดสวนปาล์ม ถนนนวะภูติ ต่อด้วยตลาดน้ำบางคล้า ใช้เส้นทางถนนนวะภูติ ถนนวิวัฒนปริดา ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนชอยเทศบาลพัฒนา 1 ต่อด้วยวัดใหม่บางคล้าสถานที่ 6 โดยใช้เส้นทางถนนชอยเทศบาลพัฒนา1 ถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนหมายเลข 3121 ถนนหลวงฤทธิ์

วันที่สองเริ่มที่วัดโพธิ์บางคล้า ต่อด้วยศาลเจ้าแม่ทับทิมท่าสะอ้าน ใช้เส้นทางถนนระเบียบกิจอนุสรณ์ ถนนหมายเลข 3121 สี่แยกบางคล้าเข้าสู่ ถนนหมายเลข 304 ถนนสุวินทวงศ์ ถนนหมายเลข 314 ถนนเทศบาลบางคล้า ต่อด้วยป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) และล่องเรือชมโลมา ใช้เส้นทางถนนเทศบาลบางคล้า ถนนหมายเลข 314 ถนนหมายเลข3 ถนนสุขุมวิทหน้าบ้าน ถนนสุขุมวิทสายเก่า ถนนเทศบาลท่าข้าม ถึงท่าเรือทิพย์สุวรรณ จากป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) และล่องเรือชมโลมา (ท่าเรือทิพย์สุวรรณ) ไปต่อด้วยตลาดริมน้ำท่าสะอ้าน ใช้เส้นทางถนนชอยเทศบาลท่าข้าม 2 ถนนเทศบาลท่าข้าม 3 ถนนสุขุมวิทสายเก่า ถนนสุขุมวิทหน้าบ้าน ถนนหมายเลข 3 ถนนหมายเลข 314 ถนนเทศบาลท่าสะอ้าน ดังแผนที่เส้นทางพร้อมรายละเอียดใน Link map:shorturl.at/jsINW

เส้นทางท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น ได้ผ่านการประเมินองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก การคมนาคม และความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ร่วมกับชุมชนและผู้เชี่ยวชาญการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อจัดทำเส้นทางให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยจุดเด่นของเส้นทางท่องเที่ยวทั้งหมด มีความโดดเด่นในเรื่องของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ธรรมชาติ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน กำหนดเวลาในการเดินทางตามอัตราความเร็วที่ 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และไม่ได้นับรวมเวลาที่นักท่องเที่ยว เข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว

ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ปรากฏว่าทุกโครงข่ายโลจิสติกส์ มีคะแนนการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5) และเมื่อพิจารณาคะแนน CVI ปรากฏว่า ทุกโครงข่ายโลจิสติกส์ มีคะแนน CVI เท่ากัน 1 แสดงว่า โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ทั้งแบบวันเดียวและทั้งแบบช่วงเวลาสั้น มีคุณภาพด้านความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้งานของโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ปรากฏว่า

ทุกโครงข่ายโลจิสติกส์ฯ มีคะแนนการประเมินตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5) และเมื่อพิจารณาคะแนน CVI ปรากฏว่า ทุกโครงข่ายโลจิสติกส์ฯ มีคะแนน CVI เท่ากัน 1 แสดงว่า โครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำบางปะกง ทั้งแบบวันเดียวและทั้งแบบช่วงเวลาสั้น มีคุณภาพด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้งาน ในระดับสูง

การอภิปรายผล

จังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีลักษณะสภาพทางภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำบางปะกงไหลผ่าน มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน ศาสนสถาน วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ที่พักแรม ร้านอาหาร ของฝากและของที่ระลึก การเดินทางคมนาคมสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร นับได้ว่าจังหวัดฉะเชิงเทรามีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดมีมากมาย เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร วัดสมานรัตนาราม ซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพนับถือทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีตลาดบ้านใหม่ 100 ปี ที่ยังคงลักษณะเป็นบ้านโบราณ นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนและรับประทานอาหารแบบเดิม มีกิจกรรมชมธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ล่องเรือชมเกาะลัด ชมป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) และล่องเรือชมโลมา เป็นต้น

สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของจังหวัดฉะเชิงเทรา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นการสร้างงานและเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบการและชุมชนโดยรอบสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชนมีส่วนร่วมที่สำคัญในการจัดการการท่องเที่ยว ร่วมรับผลประโยชน์ และการติดตามตรวจสอบ สอดคล้องกับ รุ่งวิทย์ ตรีกุล, กมล เสวตสมบูรณ์ และธนชาติ เราประเสริฐ (2558) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกัน มีผลประโยชน์ และมีการวัดผลประเมินผลร่วมกัน จึงจะก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันจังหวัดมีนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น และชาวยุโรปเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทราเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนจึงไม่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยว แต่ต้องการต้อนรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ เนื่องจากถนนในตัวอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดฉะเชิงเทราคับแคบ โดยเฉพาะอำเภอเมือง ทำให้มีปัญหาด้านการจราจรช่วงเวลาเร่งด่วน ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้ในการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับ ปิรันธ ชิมโชติ และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) ที่กล่าวว่า การสร้าง และการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรที่มีอยู่ให้สูงที่สุดเป็นรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่องจนได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สินค้ามากมาย สอดคล้องกับ Tsai and Wang (2017) ที่กล่าวว่า ถนนที่จำหน่ายอาหารหลากหลายแบบดั้งเดิม ถือเป็นคุณค่าด้านประสบการณ์ (Empirical value) ที่สามารถเพิ่มภาพลักษณ์ของสถานที่ได้อย่างมีนัยสำคัญ

แต่ละชุมชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องการลงทุนส่งเสริมองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ ชายชาญ ปฐมกาญจนา และนรินทร์ สังข์รักษา (2558) ที่กล่าวว่าแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลหรือท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณในจำนวนที่มากพอ และสอดคล้องกับสายชล ปัญญชิต และภูเบศ วณิชชานนท์ (2558) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนสามารถใช้เป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ ในจังหวัดฉะเชิงเทรามีร้านอาหารและอาหารหลากหลายสำหรับให้บริการ ที่พักมีหลาย

ระดับในการรองรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ แต่ยังคงความร่วมมือเป็นเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล สอดคล้องกับ อติศักดิ์ สมแสน (2558) ที่กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับเส้นทางเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวทางบกและทางน้ำ ยังต้องปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากไม่มีรถยนต์สาธารณะหรือเรือโดยสารสาธารณะที่เชื่อมโยงระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวทั้งภายในอำเภอและต่างอำเภอ ชุมชนในพื้นที่ต้องการให้มีการเพิ่มโครงข่ายระบบคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวให้มากขึ้น อีกทั้งควรปรับปรุงเส้นทางในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบางแห่ง เช่น เทวสถานอุทยานพระพิฆเนศคลองเจ็อน พบว่าถนนทางเข้าเล็กเกินไป รถโดยสารขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าถึง นักท่องเที่ยวต้องเดินทางมาทางเรือแต่ต้องไปรอเกาะลัดก่อนทำให้ใช้เวลาาน สอดคล้องกับ จุฑาภรณ์ หินชูย และสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ (2557) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางคมนาคม ให้สามารถสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่ม การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น วิหารแปดเซียน และพิพิธภัณฑสถานผู้ว่า เนื่องจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวใหม่โดยอาจประชาสัมพันธ์โดยให้รถโดยสารประจำทางทุกชนิด เช่น รถตู้ รถบัส รถสองแถว ทำการติดสติ๊กเกอร์ภาพถ่ายของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา รอบคันรถ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมถึงจัดทำแผนที่เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัด

ปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความหลากหลาย เช่น สถานที่สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โบราณสถาน วัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชน ประเพณี และธรรมชาติ จึงควรมีการจัดทำปฏิทินกิจกรรม ประเพณี ในรอบปีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อสะดวกในการวางแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรนำเสนอข้อมูลที่สื่อความหมายสะท้อนให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ด้วยการมองและการได้ยิน อาทิ ความเชื่อมโยงเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่สำคัญ จัดทำเส้นทางสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพิ่มศูนย์จำหน่ายสินค้าที่เป็นของฝาก/ของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะสินค้าดังกล่าวช่วยประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวไปด้วยในตัว ควรมีโปรแกรมทัวร์ที่มีความหลากหลายมิติ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน เส้นทางท่องเที่ยวเชิงภูมิปัญญาและอาหารพื้นถิ่น สอดคล้องกับ Denstadli and Jacobsen (2011) ที่กล่าวว่า การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวควรให้เชื่อมโยงกัน เช่น วิสวายสองข้างทาง มีภูมิทัศน์ที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมและธรรมชาติให้ทำ ควรมีข้อมูลแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว โดยข้อมูลการท่องเที่ยวจัดทำในรูป Guide Book ฉบับภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ อาจจำหน่ายหรือแจก โดยเฉพาะภาษาญี่ปุ่น สอดคล้องกับ กรรณิกา คำดี (2558) ที่กล่าวว่า การสร้างสื่อต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลาย การจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีส่วนสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว และ Lohmann and Duval (2011) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกไปเที่ยวตามเส้นทางหลักที่มีการแนะนำในหนังสือ แผ่นพับ หรือเว็บไซต์แนะนำการท่องเที่ยว (Rough guide) รวมถึงต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมเรื่องการดูแลนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะเรื่องการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวควรสร้างเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ในพื้นที่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ปัจจุบันมีการจัดแสดงการรำย่อนยุคในตลาดบ้านใหม่ ภายใต้บรรยากาศในสมัยเก่า สอดคล้องกับ Lawton and Weaver (2010) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ รูปแบบและเนื้อหาของกิจกรรมกรรมภายในสถานที่ท่องเที่ยว ควรสร้างอาสาสมัครมัคคุเทศก์น้อยภายในชุมชน เพื่อเป็นผู้แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวโดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้

เป็นส่วนหนึ่งในการเป็นเจ้าของที่ดี และมีรายได้เป็นทุนการศึกษา อีกทั้งปลูกสำนึกการรักบ้านเกิดให้แก่คนรุ่นหลังอีกด้วย สอดคล้องกับ เศรษฐวิสุท์ พรหมสิทธิ์ และนราศรี ไวนิชกุล (2559) ที่กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวควรพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะทางการให้บริการและด้านภาษาเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ควรพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้มีความหลากหลาย บนพื้นฐานของทรัพยากรชุมชน และวิถีชีวิตของคนในชุมชน
2. การจัดการการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ต้องสร้างประโยชน์รายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนในท้องถิ่น
3. มีการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
4. ปรับปรุงเส้นทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยว จัดทำทางเดินเท้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ตลอดจนพื้นที่จอดรถให้เพียงพอบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว พร้อมทั้งจัดทำแผนที่เชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยว ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด
5. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งต่าง ๆ ให้เพียงพอ หรือสอดคล้องกับแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวและความต้องการของนักท่องเที่ยว แต่อยู่ภายใต้กำลังความสามารถของจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นสำคัญ
6. การพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัดฉะเชิงเทราต้องตระหนักถึงความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ผลกระทบต่อชุมชน และวิถีชีวิต เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา คำดี. (2558). วัดและศาสนสถานในมิติของการท่องเที่ยว. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 4(2), 175-191.
- จุฑาภรณ์ หินชุย และสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์. (2557). แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ กรณีศึกษาวัดประชาคมวนาราม อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 10(1), 50-58.
- ชายชาญ ปฐมกาญจนา และนรินทร์ สังข์รักษา. (2558). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 26(1), 128-129
- ปิรันธ ซิมโซติ และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(1), 250-268.
- ภัชรบด ฤทธิ์เต็ม. (2558). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมในวัด. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 11(1), 1-23.
- รุ่งวิทย์ ตรีกุล, กมล เสวตสมบุรณ์ และธนชาติ เราประเสริฐ. (2558). การมีส่วนร่วมของชุมชนบึงปลาชัยในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ*, 8(1), 133-150.
- เศรษฐวิสุท์ พรหมสิทธิ์ และนราศรี ไวนิชกุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 35(4), 138-147.

- สายชล ปัญญชิต และภูเบศ วณิชชานนท์. (2558). การท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมของภาคใต้: การพัฒนาเส้นทางและผลกระทบ. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 58(2), 247-262.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อดิศักดิ์ สมแสน. (2558). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ (เมืองพัทยา). *Journal of Nakhonratchasima College*, 9(2), 28-38.
- Antonson, H., & Jacobsen, J. K. S. (2014). Tourism development strategy or just brown signage? Comparing road administration policies and designation procedures for official tourism routes in two Scandinavian countries. *Land Use Policy*, 36, 342-350.
- Denstadli, J. M., & Jacobsen, J. K. S. (2011). The long and winding roads: Perceived quality of scenic tourism routes. *Tourism Management*, 32(4), 780-789.
- Denstadli, J. M., Jacobsen, J. K. S., & Lohmann, M. (2011). Tourist perceptions of Summer weather in Scandinavia. *Annals of Tourism Research*, 38(3), 920-940.
- Edmonds, W. A. & Kennedy, T. D. (2017). *An applied guide of research designs: Quantitative, qualitative, and mixed methods*. USA: Sage Publications.
- Goeldner, C., & Ritchie, B. (2012). *Tourism: Practices, principles, philosophies*. New Jersey: John Wiley and Sons, inc.
- Lawton, L. J., & Weaver, D. B. (2010). Normative and innovative sustainable resource management at birding festivals. *Tourism Management*, 31(4), 527-536.
- Lohmann, G., & Duval, D. T. (2011). Critical aspects of the tourism-transport relationship. *Contemporary Tourism Reviews*, 1-37.
- Ong, C. E., & Du, C. H. (2012). The Post-Mao gazes: Chinese backpackers in Macau. *Annals of Tourism Research*, 39(2), 735-754.
- Thumachai, C., Chawalit. P., Chinnakum, W., Chaiboonsri, C., & Saosaovaphak, A. (2017). A supply chain analysis of incentive travels: A case of Thailand. *Center of Tourism Research and Development*, 6(1), 155-164.
- Tsai, C. T., & Wang, Y. C. (2017). Experiential value in branding food tourism. *Journal of Destination Marketing and Management*, 17(6), 56-65.